

Immanuël!

Matteüs 1, 18-25 droom van Jozef

2 Sam 11 Batseba en David

Vele keren in overdenkingen en anders afgelopen jaar en nu als begin van een nieuw jaar in de eerste plaats: Immanuël God met ons

Om zacht te zeggen aan het begin van de dag en aan het einde voor het slapen gaan: Immanuel. God is met mij, bij mij, in mij (Ps 139)

Om triomfantelijk uit te roepen als een geweldige lofzang!! God is met ons! En Jezus is daarvan het teken, het levende bewijs.

Ik mag daarom ook graag zeggen: Het is niet nodig om te bidden: Wees bij mij Heer! Of wees bij die en die. Er wordt mij immers liefdevol toegeroepen dat God met mij is!

De vraag is eerder: Wat is onze reactie op Gods Aanwezigheid?

Wij hebben drie grote feesten: Het Kerstfeest, Pasen en Pinksteren. Kerst, feest van Gods Aanwezigheid, Pasen feest van bevrijding, Pinksteren feest van vervulling. Veel meer over te zeggen natuurlijk.

Het eerste wat wij elkaar en iedereen die maar wil horen, hebben te zeggen is: De Heer is er voor jou en mij (Kerst). Dat zal bevrijdend blijken te zijn (Pasen) en leiden tot vervulling van ons leven (Pinksteren). Over laatste zullen wij het met elkaar hebben in het voorjaar. Vervulling heeft te maken met het werk van de heilige Geest.

Deze dag, 4^e Advent: God's Aanwezigheid, Immanuël! Dat is het eerste, wat altijd en overal gezegd moet worden! Het is het startpunt van het Evangelie. Ik heb gemerkt hoeveel vreugde het mij altijd geeft deze woorden uit te spreken en uit te leggen overal waar ik kom. Bijvoorbeeld in de gevangenis in Malta: De Heer is overal en ook hier bij jou en je Zijn Aanwezigheid realiseren en er in gaan staan schept een vrije ruimte om je heen, altijd en ook in de gevangenis!

Het eerste wat gezegd moet worden. Ik ga dan ook naar het begin van de bijbel.

'Oergegeven': God en mens, Vader en zoon/dochter leven in elkaars nabijheid en vieren samen het leven en allen, mens, dier en natuur delen in de vreugde.

In het begin van de bijbel wordt ook al gesproken over verwijdering tussen God en mens als oorsprong van alle kwaad! Wat daar uit die verwijdering al niet voortkomt aan kwaad, ellende, lijden!!

Is God's Aanwezigheid het eerste wat de bijbel vanaf het begin zegt, verwijdering is de eerste grote zonde. Vervreemding is het gevolg De mens raakt God kwijt en ook zichzelf. God kan dan zomaar een vreemde God worden en een God die niet meer wordt begrepen en daarom gewantrouwd in plaats van een God aan Wie wij ons in vertrouwen overgeven.

Vanwege de verwijdering en vervreemding begint het roepen van de Eeuwige Vader: Kind waar ben je nou gebleven? En dringend en verdrietig: Kom toch terug!

Dan moet een mens van ver komen. Zo beleven wij dat toch? Vervreemding is 'van ver' komen!

Koning David moest van ver komen. Die koning naar God's hart! Dichter van de mooiste aanbiddingsliederen. Bijvoorbeeld Ps 91: *'Wie in de beschutting van de Allerhoogste*

woont en overnacht in de schaduw van de Ontzagwekkende zegt tegen de Heer: Mijn toevlucht, mijn vesting, mijn God, op U vertrouw ik'.

En dan ook vrs 9: *'Als je mag wonen bij de Allerhoogste zal het kwaad je niet bereiken'.*

M.a.w. als je leeft in Gods nabijheid is het kwaad ver weg.

Andersom als je het kwaad zoekt is God voor jou ver weg. Zo voelt dat.

Het voorgeslacht van Jezus laat dat allemaal zien: De hele geschiedenis van God en mens. David, moest van ver komen, hij is het spoor bijster. De herder is zichzelf kwijt en is daarom niet meer beschikbaar voor zijn schapen, Uria en zijn vrouw Batseba!

De herder is een rover geworden! Niet meer te vertrouwen!

Beslissend in David's leven en het onze is dan het volgende: Wordt de roepstem van de Eeuwige Vader gehoord en gevoeld. Het is een roep van verlangen en liefde voor zijn kind. Als wij de roepstem horen en verstaan wordt de weg van het verlangen naar de Vader gevonden en gevolgd.

Dan wint de weg van het verlangen van allerlei angsten die het verlangen hebben verdrongen en het beeld van God als liefdevolle vader hebben vertroebeld.

Onze angsten voeden het wantrouwen. En dat staat vertrouwen en overgave in de weg.

Wat is het belangrijk om het verlangen van ons hart serieus te nemen en aanwakkeren.

Dat is de weg gaan van de zoekgeraakte zoon van Lucas 15. En ook van David die de weg gaat als hij aanspreekbaar blijkt te zijn op het moment dat hem de spiegel wordt voorgehouden door een profeet, die hem de in zijn hart weet te raken.

Zijn weg was één en al moord en doodslag, machtsmisbruik en dieverij van een dictator. En het gevolg dood en ellende.

De weg terug is er één van pijn, moeite, verdriet, grote schuld. David gaat die nederige weg! Het is de koninklijke weg!!!

Die weg terug gaan herstelt alle relaties. Hij is weer zoon van de Vader en de koning naar God's hart

Ja en dan die 'vrouw van Uria' zoals zij door Matteus wordt genoemd. Naamloos! Alsof zij niemand is! Dat is veelzeggend Ik lees het zo:

Wij kunnen niet om haar heen. Alle vier vrouwen, die gedurende deze adventsperiode de revu zijn gepasseerd: Tamar, Rachab, Ruth en Batseba, waren buitenlandse vrouwen.

Israël, de volken van en zonder naam hebben allen hun eigen plek in de heilsgeschiedenis d.w.z. de geschiedenis van heling en bevrijding waar onze Vader vanaf het begin op uit is voor heel zijn Schepping.

De Heer *'doet alle dingen meewerken ten goede voor allen die Hem liefhebben'*, Dwz allen die Hem God laten zijn in hun leven.

Kerst is het begin. De Eeuwige Vader 'kruipt in onze huid'. Immanuël! God met ons, bij ons, in ons en 'tekent' zo Zijn liefde voor ons. Je hebt niets te vrezen jubelen engelen!!

Laat Zijn liefde jouw angsten verdrijven en de mist van alle misverstaan van Wie Hij is en voor jou en mij wil zijn. Kom, laten wij de weg gaan van wijze koningen, David voorop!

Laten wij er een gewoonte van maken in Zijn aanwezigheid te treden. Dat noemen wij bidden (Nouwen)

Laat ons leven worden 'getekend' door de Aanwezigheid van de Heer!

Immanuël!

Lof zij Zijn Naam!! Halleluja!

Amen